

παρόρουν της Κυβερνήσεως ή του Κωλύτη να πνίξουν τον εδεργέτην του και έπομένως επέτεισαν κατ' αυτού κοιμωμένου πολλοί δήμοι και τών έφρόνεσαν, άποπνίξαντες αυτόν, άφηνι- σθέντα και άνδρείους παλαιότα τον κακόμορον όπως και όθεν ήμπορσαν, και έρριπαν τον νεκρόν του έξω του Πύργου, δεδε- μένον με σχοινίον, του όποιου μέρος έφαιναν μέχρι τίνος κρη- μάμενον από το παράθυρον εις μαρτυρίαν τάχα του ότι έκόπη το σχοινίον και έφρονεύθη.

Ο Ιστοριογράφος τών 'Αθηνών Σουρμελής, δημοσιεύς για τών 'Ο- δισσέα, γράφει :

«Είς τās 5 τού 'Ιουνίου 1825 έλαβε τελευτην της ζωής του άξιαν ών έπραξε. Διά διαταγής της Κυβερνήσεως, έκδομένης κατ' αίτησιν του Γκούρα, θανα- τώνεται άποπνιγείς κατά μέσην νύκτα και από του Πύργου κα- ταρρίπεται κατά γής. 'Ο εκτε- λεστής του θανάτου ήτο ιερεύς στρατιωτικός, όστις έξεδικήθη έ- γαντίον αυτού, διά το προς τούς ιερείς μίσος του, την καταδρομήν και τα κακά τάπραχθέντα παρ' εκίνου. 'Ο δέ θάνατος όντος έ- πλόσθη άλλως πως, δια τās τότε περιστάσεις... Ετάφη δε υπό τούς πρόποδας της 'Ακροπόλεως προς βορράν. Τα λείψανα αυτού άνεκομίμεν ή σύζυγός του τώ 1883...»

Ο 'Αλέξ. Σούτσος τέλος στην «Τουρκομάχον 'Ελλάδα» του, γρά- φει ότι ο Γκούρας με τα ίδια του τα χέρια έπνιξε τον 'Οδισσέα. Αυ- τό δεν εινε αλήθεια, εινε πλάσμα της ποιητικής του φαντασίας. Ο Γκούρας κατά τη νύχτα του φόνου άποσιώσε από τās 'Αθήνας. Ήταν άρκετά ύπουλος, άρκετά πονηρός, για να μην πάη έπάνου του την εσθήνη της τρομερής πράξεως. Έ- φρόντισε ν' αναθήσει την έστρέλει του φόνου στο Μαυροή και στοίς άλλους που άναγέρασε. Και αυτοί, κατωτάτης ψυχροσυνθέσεως άνθρω- ποι, έξετέλεσαν το φόνο με πρωτά- κοστη θηριωδία.

Ο τραγικός θάνατος του 'Η- ρους της Γραβιάς συγκινει πάντο- τη την 'Ελληνική ψυχή. Κατά την άνακομιδή των όστών του, που έ- γινε με πολλή επισημότητα, μετά 40 έτη, δηλ. στις 11 Φεβρουαρίον 1865, ο βάρδος του 'Αγώνος Γε- ώργιος Παράσχος έγραψε το ά- κολούθο επιτύμβιο :

Τόν στρατάρχην 'Οδισσέα μετά (χρόνους χαριεάτε
*Έδω κείται του 'Ανδρούτσου ο περιδλεπτος νιός.
 Καταβάς εκ του σταυρού του, ύπνον μάκρους κοιμάται
 Και μικράς άχαριστίας ειν' ο τάφος του ναός.*
*Την άνάστασιν του Γένους κατ' άρχάς εθαγγελίζων,
 Μ' εκάτον 'Ελλήνων παιδας νίκης έστισσε χορόν
 Και εις της Γραβιάς τό Χάνι τόν Βρονώνη θημματίζων,
 Του χορού εκεινου ίχνη Τούρκων άφρσε σωρόν.*
*Τριπλήν άνοιγεν ο Τούρκος και μάς έπνιγεν άγκάλην
 Είς τās Στερεάς τās δύο και του Πέλοπος την γήν.
 Πλήν αυτός κενά τήν μαι, άποωθεί μακράν την άλλην,
 Και της τρίτης εκκολύνει τον λιμόν και την σφαγήν.*
*Με συντετριμμένα μέλη ο Στρατάρχης τώρα κείται.
 Δεν τον έφαγε πυρίτις' δεν τον έρωσε πληγή.
 Μεταξύ του Παρθενώως ή άγχόνη του κινείται
 Και από το μνημα τώρα τούς (φρονείς του εύλογεί.*

ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ !...
 — Κατηγορούμενε, καταδι- κάστηρες άλλη φρά ;
 — Μάλιστα, κύριε πρόεδρε.
 Καταδικάστηκα σέ θάνατο !
 — Πότε, πός, από ποιόν ;
 — Από τρεις γιατρούς, ό- ταν ήμουν μικρός κ' ελχα προσβληθεί από τύφρο...

'Η Χωριατοπούλα.

ΓΙΑ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΚΕΦΙ

ΕΥΘΥΜΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ

('Από τά σατυρικά φύλλα έλου του κόσμου)

Ο ΣΥΖΥΓΤΟΣ.—Ναι, σου τό ξαναλέω, αυτά τά μπαξέλια δεν μου άρέσουν καθόλου.
 Η ΣΥΖΥΓΤΟΣ.—Κι' όμως τά μαγειρέμα με πολύ προσοχή.
 Ο ΣΥΖΥΓΤΟΣ.—Έλτεπε να τά μαγειρέψης με...πολύ βούτιρο !...

Μεταξύ δύο φιλενάδων νεοπλού- των :

—'Αν ερχόσουν μισή ώρα πιο νωρίς, θα μ' εύρισκες στις άγκάλες του Μορφέως.

—Τί άπερισκεπτη που είσαι, κυρι- μένη !... Κι' ο άντρας σου δεν ύπο- πτευεται τίποτα !

Μεταξύ γιατρών :

—Και νομίζετε, συνάδελφε, ότι ή- πάγει ανάγκη σμιδούλιου ;

—Βεβαίως, άγαπητέ συνάδελφε, ο άσθενής εινε πολύ... πλούσιος !...

—Λοιπόν ο Νίκος έγραψεν ένα ιστορικό μυθιστόρημα ;

—Ναι.
 —Και ποιός εινε ο ήρωας ;
 —'Ο... εκδότης !...

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ.—Σε μά σονανα- στροφή :

—Τέλος πάντων δεν μπορείτε να μη όμολογήσετε και οσις ότι ο κό- σμος εινε πολύ άγαρπτος, απέναντι τών θυσιών και τών ήπηρεσιών ή- μών τών γιατρών. Παντού βλέπω κινείσ νημετια και αγάλματα προς τιμήν διαφόρων μεγάλων άνδρών, λο- γίων, στρατηγών, πολιτικών, ποίθη- να όμως δεν είδα τίποτα που να θε- μιζη ζ' έμας τούς γιατρούς.

Η ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΙΝΑ.—'Οχι, για- τρέ μου, σās βεβαίω πός έχετε με- γάλο άδικο να παρατηνηθε... Δεν θα περάσατε ποτέ σας, φαίνεται, από το... Νεκροταφείο !...

Η ΚΥΡΙΑ.—Και εινε πράγματι, φίλιπτι αυτό ;

Ο ΕΜΠΟΡΟΣ.—Βέβαια κυρία... 'Ο έλέγας δεν βάσει δόντια ψεύτικα ποτέ !...

Ο ΨΕΥΤΟΘΟΛΩΡΟΣ.—Σε μά σοναναστροφή :

—Τόν Μολλιέρο ; Βεβαίως τόν έ- γνωρίσα ! Είμαστε μάλιστα και συμ- μαχίται στή Σορβώνη.
 —'Οχι δά... Εινε τότε τρακόσια χρόνια που πέθανε.
 —Τί μου λές !... Είδες εκεί, πός περνάει ο καιρός !...

—Πώς μέσα σ' ένα τόσο άπερμένο κήπο, δεν έχετε ένα σξύλο, να φολιάη τή νύχτα ;
 —Ελχα έναν, αλλά... μου τόν έκλεψαν !...

'Η συζήτησις περί μικροβίων :

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ.—'Ω, αυτά τά μικρόβια ! 'Αν δεν ύπηρχαν στον κόσμο, ή ζωή θα ήτανε Παράδεισος !

Ο ΨΕΥΤΟΘΟΛΩΡΟΣ.—Δεν βγαίνωσαι...
 Ο ΓΙΑΤΡΟΣ.—Φαίνεται πός δεν έχετε ιδέα περί μικροβίων για να μιλάτε έτσι.

Ο ΨΕΥΤΟΘΟΛΩΡΟΣ.—'Εγώ δεν έχω ιδέα ; Χτές άκόμα μου έδειξε μερικά ο φίλος μου κ. Ντιμόν.

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ.—Ζωντανά ;
 Ο ΨΕΥΤΟΘΟΛΩΡΟΣ.—'Οχι, ...μπαλασμομένα !...

—Γιά ιδές Μητρο την ώραία αυτή έπαυλι ! -'Οικιακή είρή- νη» την όνόμασε ο ιδιοκτήτης.

—Θά εινε, φαίνεται, άνώπαν- τρος !
 —Καλέ, θεία, είσαι... πουλί ;
 —Γιατί, παιδί μου ;
 —Γιατί ο μπασιός ειπε πός ήρθες και μάς... έ φ ό λ ι α σ ε ς για καλά εδώ !...

